



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 40. S. Olympiades.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V. exilium abiere. Præprimis aliqua
A. C. 404. minæ memoratu dignæ sunt, quæ ab
 ctu in suum Episcopum prorsus singu
 ri exsistere.

§. XL.

S. Olympiades.

Nulla illarum S. Olympiade illustri
 Huic, nobilissimis Parentibus natu
 immensæ erant opes. Orphana a pro
 pinquis Nebridio in Matrimonium dati
 post menses viginti elato viro vidua
 mansit. Præter Generis nobilitatem,
 opes, eam scientiæ quoque, quibus an
 num excoluerat, & eximia forma com
 mendabant; adduci tamen non potuit
 ut in secundas nuptias consentiret. *San*
 Theodosius Imperator eam sæpius laude
 ri audivisset, optavit, ut viro Hispano
 propinquo suo, cui nomen Elpidius, no
 beret, & ut Olympiades consentiret re
 hementissime institit. Ipsa ad Impera
 torem: *Si Deus voluisset, ut vitam in*
viri societate transigerem, Maritum pri
um non abstulisset, sed huic oneri aptum
non judicavit. Imperator hoc responsi
 offensus Præfecto Constantinopolis man
 davit, ut ejus bona custodiret, donec
 annum trigesimum attigisset. Sub hu
 jus Mandati specie Præfectus, instigante
 Elpidio, eam nec Episcopis colloqui, nec
 Ecclesias frequentare sinebat, sperans
 molesta

Pall. Dial.
p. 164.

molesta tutela fatigatam ad nuptias animum adjecturam. Sed ipsa Imperatori iterum monenti dixit: *Beneficium mihi exhibuisti, Domine! tam Imperatoris prudentia, quam Episcopi pietate dignum, dum me gravissimo onere liberasti. Gratum quoque facies, si Bona mea inter pauperes, & Ecclesias dividi jubeas, diu enim est, quod timeam, ne, si ipsa distribuam, vanæ Gloriæ fumus bonum opus inficiat, aut si servem, bonis terrestribus cum jactura divitiarum Cælestium, quæ solæ veræ sunt, cor affigam.* Imperator hoc responso commotus, & comperto ejus vitæ rigore, cum a Bello contra Maximum reverteretur, liberam mulieri in Bona sua potestatem reddidit.

S. Olympiades nihil eorum comedebat, quæ prius vitam habuissent. Balneo uti non solebat, nisi infirma valetudo coegisset, nam sæpe stomachi dolores patiebatur; tunc tunicam induta aquas ingrediebatur. Multum vigilabat. Vestitus summam redolebat paupertatem. Profundissima erat humilitas, continua lacrymæ, charitas immensa. Ecclesias, & Vasa sacra ornabat, Monasteriis, Hospitiis, captivis, exulibus, de suis opibus largiebatur, Eleemosinæ ejus per omnem terram in urbes, in agros, in Insulas, in deserta perferebantur. Aliquot servorum millibus libertatem emit. Mulieres

Sæculum V.
A. C. 404.

p. 165.

Pall. Laus.
Eccl. v. Chrys. ep.
1. ad Olymp.

Sæculum V. A. C. 404. S. Olympiad. Pall. Dial. p. 166. lieres gentiles docebat, ægrotantes viscebat, Senes, Viduas, Orphanos, Virgines juvabat. Verbo, nullum boni peris genus omittebat. Multos S. Episcopos habebat amicos, S. Amphilocho S. Gregorium Nissenum, & S. Petrum S. bastenum S. Basilii fratres, S. Epiphanium S. Optimum Episcopum Antiochenum in Pisidia, cujus defuncti oculos clausi obiit enim Constantinopoli. Obsequium non vulgaria præstitit Antiocho, Acacio & Severiano, suis postea persecutoribus Nectarius in rebus ad Ecclesiam spectantibus S. Fœminæ consilio utebatur. Nemi- mini vero fortiori amicitia vinculo quam S. Chrysostomo juncta erat. Ipsa Episcopum pascebat, nam S. Vir nihil de Ecclesiæ redditibus accipiebat, sed quotidianum cibum Olympiades præbebat, ut ipse sui Ministerii causis, & functionibus unice occuparetur.

Talis erat vita S. Olympiadis, quam Schismatici oderant, non ideo solum, quod S. Chrysostomo fuisset charissima, sed etiam quod Magnis Fratribus, aliisque Monachis persecutionem a Theophilo patientibus non modicam operam tulisset. Urbis Constantinopolitanæ Præfectus ad suum Tribunal adduci iussam interrogavit, cur ignes Ecclesiæ injectisset? Ipsa respondit: *Non ea mihi vivendi ratio fuit, quantum arbitror, ut atrocissima*

Pall. p. 151.

Soz. VIII. c. 24.

cissima suspicio in me cadere possit, cum Sæculum V.
A. C. 404.
 Bona maxima, quæ habebam, renovandis
 Dei Ecclesiis impenderim. Præfectus:
 Non ignoro vitam tuam. Ergo, inquit
 illa, obito vices Accusatoris, & alius nos
 judicet! cum nulla contra eam adessent
 testimonia, lenius loqui Præfectus cœ-
 pit, & quasi ei, aliisque mulieribus bo-
 num consilium suggesturus dixit; eas
 certe parum sapere, quod ab Episcopi
 Communione refugerent, cum hæc uni-
 ca via esset, qua rebus suis consulerent.
 Aliæ timore percussæ monenti obsecutæ
 sunt, at illa dixit: *Postquam coram toto*
populo per calumniam unius delicti accu-
sata sum, iniquum est, me jam velle coge-
re, ut super alia quæstione respondeam.
Da mihi Causidicos super prima accusa-
tione! quidquid enim agas, ad illam Com-
munionem non accedam, quam mihi Reli-
gio prohibet. Præfectus tunc eam dimi-
 sit, quasi cum Patronis collocuturam;
 sed alia die, cum iterum adduci jussisset,
 ad pendendam magnam auri mulctam
 condemnavit. Non ideo ipsa mentem
 mutavit, sed relicta Constantinopoli ur-
 bem Cyzicum in Sedem elegit.

§. XLI.

Alicæ Sanctæ Mulieres vexantur.

Sancta Nicareta quoque inter has per- Soz. VIII.
c. 23.
 secutiones Constantinopoli excessit.

Hist. Eccles. Tom. V.

X

Hæc